

Odvolyacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď usudzoval, že odvolací senát správne uplatnil závery skorších rozsudkov Všeobecného súdu vo veciach HELLM a ΧΑΛΛΟΥΜΙ a HALLOUMI na prejednávanej veci. Uvedené veci sa netýkali certifikačných známk, ale iných druhov ochranných známk, konkrétne kolektívnej a bežnej ochrannej známky EÚ. Základnou funkciou takej ochrannej známky je označovať komerčný pôvod tovaru (pluralitu komerčných subjektov spojených členstvom v spoločnosti v prípade kolektívnej ochrannej známky). Funkciou certifikačných známk nie je označovať pôvod, ale odlišiť triedy tovarov, konkrétne tovary, ktoré sú certifikované, to znamená, že sú v súlade s právnymi predpismi, ktoré povoľujú používanie certifikačnej ochrannej známky HALLOUMI a možno ich na základe týchto predpisov vyrábať. Relevantná skupina verejnosti v prípade uvedených skorších rozsudkov Všeobecného súdu sa líši od relevantnej skupiny verejnosti v prejednávanej veci.
2. Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že staršia národná ochranná známka – národná certifikačná ochranná známka v prejednávanej veci – vôbec nemala rozlišovaciu spôsobilosť na rozlíšenie certifikovaných tovarov od tých, ktoré certifikované nie sú; nesprávne rozhodol, že ochranná známka je opisná; nesprávne porušil vnútroštátnu ochranu národnej ochrannej známky a nesprávne spochybnil platnosť uvedenej ochrannej známky v námietkovom konaní EUIPO.
3. Všeobecný súd sa dopustil pochybenia v rámci porovnania ochranných známk a posúdenia pravdepodobnosti zámeny. Pritom týmto posúdením pristupoval k ochranným známkam tak, akoby skoršia známka označovala pôvod a nebola certifikačná. Staršej ochrannej známke nepriznal žiadnu rozlišovaciu spôsobilosť ako certifikačnej známke, t. j. spôsobilosť odlišovať tovary, ktoré spĺňajú normy certifikačnej známky a ktoré vyrábajú výrobcovia, ktorým to povolil majiteľ certifikačnej známky. Nevzal do úvahy ani to, ako sa certifikačné ochranné známky vo všeobecnosti používajú (t. j. vždy spolu s názvom, ochrannou známkou alebo logom). Nezhľadnil ani význam a podstatu napadnutej ochrannej známky EÚ, keďže neposúdil, či slovný prvok „HALLOUMI“ má sám osebe rozlišovací charakter ako označenie v tejto ochrannej známke v porovnaní s tým, že tovary chránené napadnutou ochrannou známkou EÚ boli certifikované.
4. Všeobecný súd nevzal do úvahy vnútroštátne právne predpisy a judikatúru, pokiaľ ide o rozsah a účinky národných certifikačných ochranných známk. Podmienky a modality právnych predpisov členských štátov v oblasti certifikačných ochranných známk neboli harmonizované podľa smerníc o ochranných známkach 89/104 (1) alebo 2008/95 (2), ale nariadenie o ochrannej známke stanovuje, že také národné ochranné známky môžu byť základom skorších práv, ktoré bránia zápisu ochranných známk EÚ. Takéto práva treba posúdiť na základe vnútroštátnej judikatúry a vnútroštátnych právnych predpisov analogicky k rôznym vnútroštátnym právam podľa článku 8 ods. 4 nariadenia o ochrannej známke EÚ (tieto práva nie sú harmonizované a svojou povahou, rozsahom a účinkami sa líšia v jednotlivých členských štátoch).

(1) Prvá smernica Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (Ú. v. ES L 40, 1989, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92).

(2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (Ú. v. EÚ L 299, 2008, s. 25).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Erding (Nemecko) 10. decembra 2018 – U. B. a T. V./Eurowings GmbH

(Vec C-776/18)

(2019/C 82/13)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Erding

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: U. B. a T. V.

Žalovaná: Eurowings GmbH

Prejudiciálna otázka

V prípade zrušenia podľa článku 5 nariadenia (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ predstavuje ponuku presmerovania, ktorá umožní cestujúcim dostať sa na cieľové miesto maximálne dve hodiny po plánovanom čase priletu, aj poskytnutie náhradnej dopravy na iné letisko ako je uvedené v potvrdení rezervácie, ak sa toto letisko nachádza v tom istom regióne?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luxemburg) 19. decembra 2018 – EU/Caisse pour l'avenir des enfants

(Vec C-801/18)

(2019/C 82/14)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: EU

Žalovaná: Caisse pour l'avenir des enfants

Prejudiciálne otázky

1. Sú príslušné orgány sociálneho zabezpečenia prvého členského štátu [v prejednávanej veci Caisse pour l'avenir des enfants – Luxembourg (Fond pre budúcnosť detí, Luxembursko)] povinné v súlade so záväzkami, ktoré im plynú z práva Spoločenstva podľa článku 45 ZFEÚ, smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov⁽¹⁾, ako aj nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia⁽²⁾, konkrétne jeho článku 4, vyplácať rodinné dávky štátnemu príslušníkovi druhého členského štátu, keď tieto príslušné orgány nárok na rodinné dávky priznávajú, ak sú dané tie isté podmienky pre poskytnutie uvedených dávok, ich vlastným štátnym príslušníkom a rezidentom na základe dvojstranného medzinárodného dohovoru uzatvoreného medzi prvým členským štátom (Luxemburskom) a treťou krajinou (Brazíliou)?
2. V prípade kladnej odpovede a ak sa zásada uvedená v citovanom rozsudku GOTTARDO⁽³⁾ rozšíri na kontext rodinných dávok, môže orgán príslušný pre oblasť sociálneho zabezpečenia a konkrétnejšie pre oblasť rodinných dávok – v tomto prípade Caisse pour l'avenir des enfants (Fond pre budúcnosť detí), vnútroštátna inštitúcia pre rodinné dávky Luxemburského veľkovejvodstva – uplatniť objektívne odôvodnenie založené na úvahách týkajúcich sa veľkého finančného a administratívneho zaťaženia, ktorému je dotknutý správny systém vystavený, aby odôvodnil nerovnosť v zaobchádzaní so štátnymi príslušníkmi krajín, ktoré sú zmluvnými stranami (dotknutej dvojstrannej dohody), v porovnaní s inými štátnymi príslušníkmi členských štátov Európskej únie?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 2004, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72.

⁽³⁾ Rozsudok z 15. januára 2002, Gottardo, C-55/00, EU:C:2002:16.